

[Rimstad.]

for at vedligeholde deres ejendomme nødtørftigt og for at skaffe sig ofte det mest beskedne udkomme i stor udstrækning spise deres kapital op gennem omprioriteringer.

Nu ved vi jo, at husejerne ikke ligefrem er den befolkningsgruppe, som interesserer socialdemokratiet allermest. Der er for få af dem, og så er de jo formuende. Den del af deres formue, som man ikke kan pille fra dem gennem særbeskatning og inflation, må man så tage på anden måde, og det gøres altså i denne lovgivning ved, at man undlader at give dem dækning for deres udgifter. Det synes vi inden for vort parti er meget forkert. Så længe vi har en grundlov, bør den også respekteres af socialdemokraterne og respekteres, selv hvor det gælder husejerne, som af regeringen ved valgtid i alt for høj grad betragtes som fredløst vildt.

Over for det foreliggende lovforslag har vi endvidere den principielle indvending, at det på beklagelig måde afslører regeringens vaklende linje i boligspørgsmålet. Da den højtærede statsminister sidste efterår holdt sin åbningstale, gjorde han nogle særdeles kategoriske bemærkninger om lejeloven, om de ændringer, regeringen her agtede at fremsætte forslag om. Lempelserne i restriktionerne vil blive fortsat, sagde statsministeren, og forslag om frigivelse af lejen i store lejligheder over en vis størrelse vil blive fremsat.

Under behandlingen af ændringerne i boligbyggeloven gjorde jeg det klart for den højtærede minister, at regeringen næppe løb nogen risiko, stemmemæssigt set, ved at frigive lejen efter disse linjer. Alligevel er denne næsten latterligt lille ophævelse af restriktionerne taget ud af dette lovforslag. Regeringen må rigtignok være bange for vælgerne og deres dom, når selv et så beskedent løfte som dette ikke bliver holdt.

Vi vil nu afvente, hvad der måtte komme ud af en eventuel udvalgsbehandling. Såfremt den højtærede boligminister under en sådan lader sig bevæge til alligevel at give husejerne, hvad de har krav på, nemlig en retfærdig behandling, der stiller dem lige med andre grupper i samfundet, vil vi overveje at stemme for lovforslaget, selv om vi i øvrigt ikke har sympati for de fleste af dets andre bestemmelser. Skulle ministeren

derimod fastholde sin over for husejerne diskriminerende holdning, vil vi stemme imod lovforslaget.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Jeg vil gerne i anledning af det ærede medlem hr. Thestrups oversigt over den aktuelle situation på arbejdsmarkedet inden for byggefagene, som det ærede medlem havde underkastet en nærmere undersøgelse, henviser til, hvad jeg så sent som i går har udtalt ved et møde. Jeg oplyste dér, at den seneste opgørelse af gennemsnitsledigheden for samtlige arbejdsløshedsforsikrede den 12. februar androg 5,1 pct., medens den for byggefagenes vedkommende var mindre, nemlig 4,7 pct. Det, der trækker op for byggefagene, er bl.a. murer- og malerfagene, men ser vi på de enkelte fag, viser det sig, at blikkenslagerne har en ledighed på 2,4 pct., elektrikerne 0,1 pct., glarmestrene 0,2 pct., snedkerne 1,7 pct. og tømrerne 1,9 pct., men uden nævneværdige udsving i de foregående uger for disse fag. Den ledighed, der har været for malere og murere, har jeg tidligere redegjort for; den var for malernes vedkommende 6,6 pct. og for murernes 7,1 pct. Det er den seneste officielle opgørelse for den 12. februar, som altså viser helt andre tal end dem, det ærede medlem har nævnt.

Jeg vil gerne i øvrigt til indledning sige, at de udtalelser, der her ved første behandling er fremsat af de to ærede ordførere for venstre og de konservative, for så vidt ikke er kommet bag på mig. Og dog — jeg har et klart indtryk af, at man var mere afdæmpet, end jeg egentlig turde regne med på forhånd. Jeg tror næsten, at jeg, inden de ærede ordførere gik på talerstolen, sådan omtrent kunne have fortalt dem, hvad de gerne ville have sagt, men af nærliggende årsager dog undlod. Vi kender jo den indstilling, de to ærede ordførere for venstre og de konservative har — og jeg kan for den sags skyld tage det ærede medlem hr. Rimstad med — til liberaliseringsønsker, som dog altså ikke kom så stærkt til udtryk i dag, den ellers så ofte fremsatte tro på liberaliseringens gunstige virkninger for hele boligproblemet. Ganske vist blev den som sagt ikke så stærkt understreget her fra tingets taler-